

K čj. 87256/ENV/16, 1143/520/16

V Praze dne 31. 1. 2017

- Podatel č.1: **Obec Kvášňovice**
se sídlem Kvášňovice 5, 341 01 Horažďovice
IČ: 00573558
- Podatel č.2: **Obec Olšany**
se sídlem Olšany 15, 341 01 Horažďovice
IČ: 00573582
- Podatel č.3: **Obec Chanovice**
se sídlem Chanovice 34, 341 01 Chanovice
IČ: 00255556
- Podatel č.4: **Obec Maňovice**
se sídlem Maňovice 22, 341 01 Maňovice
IČ: 43313892
- Podatel č.5: **Obec Pačejov**
se sídlem Pačejov 199, 341 01 Pačejov
IČ: 00255963
- Podatel č.6: **Obec Velký Bor**
se sídlem Velký Bor 71, 341 01 Horažďovice
IČ: 00256269
- Podatel č.7: **Město Horažďovice,**
se sídlem Mírové nám. 1, 341 01 Horažďovice
IČ: 00255513

právně zastoupení:

Doucha Šikola advokáti, s.r.o., se sídlem Mezibranská 7, 110 00 Praha, IČ: 044 42 687,
zastoupenou Mgr. Pavlem Douchou, jednatelem

**Vyjádření k oznámení zahájení správního řízení o prodloužení doby platnosti
rozhodnutí o stanovení průzkumného území Březový potok a k souvisejícímu
procesnímu usnesení**

I.

Podatelé č. 1 až 6 obdrželi oznámení Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy III (dále „MŽP“) ze dne 22. 12. 2016, č. j. 87256/ENV/16, 1143/520/16, označené jako „*Prodloužení doby platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumného území Březový potok – oznámení o zahájení správního řízení*“ (dále „předmětné řízení“ a „oznámení MŽP“), a současně obdrželi usnesení ze dne 22. 12. 2016 označené stejným č.j., kterým jim byla stanovena lhůta pro vyjádření do 31. 1. 2017. Přílohou výše uvedených přípisů MŽP byla kopie žádosti České republiky – Správy úložišť radioaktivních odpadů (dále „SÚRAO“) s datem „prosinec 2016“ a označená razítkem MŽP s údajem o doručení 9. 12. 2016 a s č. j. 1119/520/16, 86088/ENV/16 (dále „žádost SÚRAO“).

Podatel č. 7, město Horažďovice, oznámení MŽP neobdrželo, avšak namítá, že i jemu přísluší postavení účastníka řízení, neboť předmětné průzkumné území se nachází na jeho území obce s rozšířenou působností a současně se nachází v těsném sousedství vlastního území města Horažďovice (viz oznámení SÚRAO, str. 10), takže město je důsledky rozhodnutí dotčeno a je tak účastníkem řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, a i jemu přísluší právo na vyjádření.

Z obsahu výše uvedených přípisů vyplývá, že věc se týká rozhodnutí č. j. 774/520/13, 67692/ENV/13 ze dne 16. 10. 2014 o stanovení průzkumného území Březový potok pro zvláštní zásahy do zemské kůry pro realizaci geologicko průzkumných prací s cílem zjištění vhodných geologických, strukturních, geomechanických a hydrogeologických podmínek pro možnost vybudování podzemního úložiště jaderného paliva a ostatních radioaktivních odpadů, se stanovenou dobou platnosti do 31. 12. 2016 (dále též „předmětné rozhodnutí“).

Podatelé podávají v určené lhůtě následující vyjádření.

II.

1. Procesní námítky

Podatelé namítají, že legálnímu prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí brání níže popsané procesní důvody. Zvolený procesní postup naznačený v oznámení MŽP je nesprávný a nezákonný. Rozhodnutí, kterým by byla prodloužena doba platnosti předmětného rozhodnutí by bylo nesprávné a nezákonné, event. nicotné.

1.1 Předmětné rozhodnutí již pozbylo platnosti

Jak je uvedeno v předmětném rozhodnutí a jak výslovně předpokládá ust. § 4a odst. 4 zákona č. 62/1988 Sb. o geologických pracích, v příslušném znění (dále „zákon o geologických pracích“), doba platnosti předmětného rozhodnutí o stanovení průzkumného území Březový potok byla stanovena do dne 31. 12. 2016. Ani podání

žádosti SÚRAO ani zahájení předmětného řízení nemají na dobu platnosti předmětného rozhodnutí vliv. Předmětné rozhodnutí je tedy v současnosti již neplatné.

1.2 O prodloužení doby platnosti předmětného rozhodnutí již není možné rozhodovat, neboť pozbylo platnosti

Není možné prodlužovat dobu platnosti rozhodnutí, které již platnosti pozbylo. Bylo by to v rozporu se základními principy právního státu a výkonu veřejné správy. Správní rozhodnutí je závazné i pro správní orgán, který jej vydal, a to včetně stanovení doby platnosti. Jakmile uplyne doba platnosti správního rozhodnutí, správní rozhodnutí pozbývá platnosti, příslušná veřejná subjektivní práva a povinnosti zanikají, správní rozhodnutí již nevytváří žádné právní účinky, *pro futuro* již *de iure* neexistuje. Správní orgán již nemůže takové zaniklé správní rozhodnutí znovu „oživit“. Plyne to ostatně již ze samotného institutu „prodloužení platnosti“, který lze užít pouze pro rozhodnutí platná, neboť pouze „platnost“ lze pojmově „prodlužovat“. Za současného právního stavu by se již nejednalo pojmově o „prodloužení platnosti“ rozhodnutí, ale bylo by to retroaktivní obnovení platnosti správního aktu, jehož platnost již *de iure* zanikla. Obnovení platnosti již zaniklého rozhodnutí zákon nepřipouští. Postup dle ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích je možné využít pouze v případě rozhodnutí, která dosud nepozbyla platnosti, neboť jinak by se nejednalo o „prodloužení“ doby platnosti, ale obnovení platnosti, což zákon neumožňuje. Vyplývá to i ze samotné textace podmínek ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích, které hovoří o tom, že lhůta „není“ dostatečná a nikoli o tom, že „nebyla“ dostatečná, čili zákon výslovně předpokládá, že lhůta platnosti prodlužovaného rozhodnutí dosud běží.

Výše uvedený princip vyplývá i z porovnání s jinými veřejnoprávními předpisy a jejich úpravou „prodlužování“ platnosti časově omezených správních aktů, ze kterých určitým subjektům vyplývají určitá veřejnoprávní oprávnění. Aby bylo umožněno včasné „prodloužení“ doby platnosti platných správních aktů, volí veřejnoprávní předpisy buď takovou konstrukci, kdy je platnost správního aktu prodloužena již samotným podáním žádosti o prodloužení (viz např. § 93 odst. 3 nebo § 115 odst. 4 stavebního zákona) anebo je stanoveno, od kdy lze před uplynutím doby platnosti takovou žádost podat (např. § 67 odst. 3 energetického zákona nebo § 7 odst. 3 zákona o odpadech).

1.3 Rozhodovat o prodloužení platnosti neplatného rozhodnutí není možné ani prostřednictvím postupu dle ust. § 101 písm. c) správního řádu

V přípisu MŽP je uveden též odkaz na postup dle ust. § 101 písm. c) správního řádu. Podatelé namítají, že ani toto ustanovení neumožňuje prodlužovat dobu platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumného území, jehož platnost již vypršela.

Institut nového rozhodnutí dle § 101 správního řádu je koncipován jako prolomení principu *ne bis in idem*, resp. překážky věci pravomocně rozhodnuté (*res iudicata*) zakotvené v ust. § 48 odst. 2 správního řádu. Naproti tomu předmětné rozhodnutí, jehož platnost již *de iure* skončila, překážku *rei iudicatae* nezakládá, neboť ve věci je možné

rozhodnout znovu běžným postupem klasickým řádným rozhodnutím, takže nejsou dány podmínky k užití mimořádného postupu dle § 101 správního řádu.

Nadto, z oznámení MŽP není vůbec zřejmé, jaká právní úvaha jej vedla k postupu dle ust. § 101 správního řádu. Postup dle ust. § 101 písm. c) správního řádu představuje mimořádný procesní postup, k němuž lze přistoupit pouze z „vážných důvodů“ na základě správního uvážení (viz výraz „lze“ v úvodním větě ust. § 101 správního řádu), avšak v oznámení MŽP žádné takové konkrétní „vážné důvody“, které by odůvodňovaly volbu postupu dle § 101 správního řádu, uvedeny nejsou. V oznámení MŽP není uvedeno ani nic bližšího k samotnému procesnímu postupu dle ust. § 101 písm. c) správního řádu a jeho právním důsledkům. V oznámení MŽP tak není např. vůbec popsán režim po 1. 1. 2017, není uvedeno, že předmětné rozhodnutí pozbylo platnosti, není uvedeno, zda MŽP zamýšlí platnost obnovit zpětně k 1. 1. 2017, nebo zda tak učiní až k datu vydání nového rozhodnutí, není popsán stávající status průzkumného území Březový potok po vypršení platnosti předmětného rozhodnutí.

1.4 Zahájení a vedení řízení není řádně odůvodněno

Judikatura a literatura k § 101 správního řádu je velmi stručná, takže je s podivem, že MŽP tento mimořádný procesní postup zvolilo v tak závažné věci, jako jsou úložiště jaderného odpadu, která by měla být v demokratickém právním státě procesně vedena maximálně transparentním a předvídatelným způsobem.

Daná záležitost se aktuálně týká nejenom průzkumného území Březový potok, ale též dalších vytipovaných lokalit a v každé z nich je obdobné řízení vedeno procesně odlišným způsobem. Z toho je zřejmé, že ani samotným správním orgánům evidentně není jasné, jak ve věci správně postupovat.

Za těchto okolností je pouhý odkaz na ust. § 101 písm. c) správního řádu v oznámení MŽP zcela nedostatečný, protože jeho právní důsledky nejsou pro podatele předvídatelné. Z pouhého odkazu na toto zákonné ustanovení není zřejmé, proč byl takový mimořádný postup zvolen, jak bude dále v řízení postupováno, jaké jsou stávající a budoucí důsledky takového postupu.

V oznámení MŽP není ani vyjasněno, zda jde o řízení o žádosti dle § 44 správního řádu anebo zda jde o řízení zahájené z moci úřední, jak předpokládá ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích. Není tedy ani zřejmé, kdy bylo řízení zahájeno, zda doručením žádosti anebo oznámením zahájení řízení účastníkům. Není ani zřejmé podle jakých kritérií v něm má být rozhodováno, zda pouze na základě skutečností uvedených v žádosti anebo na základě dalších podkladů získaných z úřední činnosti MŽP nebo postupem dle ust. § 102 odst. 6 správního řádu.

V přípisech MŽP jsou vnitřní rozpory ohledně identifikace žádosti SÚRAO a data jejího doručení na MŽP. V odůvodnění usnesení o stanovení lhůty k vyjádření, které má stejné číslo jednací jako oznámení MŽP, je uvedeno, že žádost SÚRAO je „zde dne 06. 12. 2016“

a že má č. j. „SÚRAO-2016-4458“, avšak na kopii žádosti, kterou podatelé obdrželi s přípisem MŽP je uvedeno datum 9. 12. 2016 a jiné číslo jednací, takže se podle všeho jedná o jiný dokument. V popisu příloh oznámení MŽP je uvedeno pouze „žádost“ bez jakékoli bližší identifikace.

1.5 Retroaktivním obnovováním platnosti již neplatného rozhodnutí není možné překlenovat nepříznivé důsledky nedbalosti a procesní pasivity žadatele

Účelem mimořádného postupu dle ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích, potažmo dle ust. § 101 písm. c) správního řádu, je zmírnění eventuální tvrdosti původního rozhodnutí, nikoli zahlazování nepříznivých důsledků pasivity žadatele. Procesně bdělý a dbalý žadatel by žádost o prodloužení platnosti podal v dostatečném předstihu, aby o ní mohlo být rozhodnuto v době platnosti rozhodnutí.

Společným principem právní úpravy institutu prodloužení platnosti povolení, obsažené ve veřejnoprávních předpisech právního řádu České republiky, je především výjimečnost takového postupu, a dále správní uvážení, resp. nenárokovost prodloužení a též důraz na ukázněnost a včasnou aktivitu žadatele ve smyslu *vigilantibus iura scripta sunt*. Pokud určitý subjekt hodlá využít mimořádné nenárokové beneficium zákona v podobě prodloužení doby platnosti časově omezeného správního aktu, je pouze na jeho odpovědnosti, aby svou žádost o prodloužení podal v dostatečném předstihu.

Ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích neobsahuje žádný ochranný „záchranný“ mechanismus pro žadatele o prodloužení, neboť předpokládá, že v rezortu působí obezřetní profesionálové. Ustanovení je navíc koncipováno tak, že k prodloužení doby platnosti nedochází na žádost, ale pouze z moci úřední, a to na základě správního uvážení bez právního nároku na prodloužení.

Za těchto okolností je stěžejní pochopitelnou nedůsledností SÚRAO, že nepodala žádost o prodloužení v dostatečném předstihu, ale teprve pouze necelý měsíc před vypršením platnosti předmětného rozhodnutí. Pokud ovšem nedoufala v efekt systémové podjatosti a nespolehala na to, že se to v případě žádosti České republiky, zaměstnavatele úředníků MŽP, procesně prostě „nějak“ provede. Jednotlivec by si takový nedbalý postup nejspíš dovolit nemohl.

Podatelé apelují na MŽP, aby v tak závažné otázce, jako je úložiště jaderného odpadu, volilo transparentní a předvídatelné procesní postupy a nikoli procesní experimenty. Česká republika, coby faktický původce jaderného odpadu, je při vydávání či prodloužení předmětného rozhodnutí systémově podjatým subjektem. O to větší důraz by pak měl být kladen na transparentnost, správnost a zákonnost příslušných procesních postupů.

1.6 SÚRAO není v dané věci oprávněným žadatelem

Při vydávání předmětného rozhodnutí SÚRAO podávala žádost a prokazovala splnění zákonných podmínek prostřednictvím mandátáře GEOMIN s.r.o., Znojemská 78, 586 01 Jihlava, IČ 60701609 (viz předmětné rozhodnutí a příslušná žádost z roku 2013). Byl to právě mandátář, kdo předkládal oprávnění k hornické činnosti podle § 5 odst. 2, zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní správě ve znění pozdějších předpisů, které požaduje zákon o geologických pracích pro vyhovění žádosti (viz § 4 odst. 1, odst. 2 písm. d) a § 4a odst. 5 písm. c) zákona o geologických pracích).

Nyní však žádost nepředložil mandátář, ale pouze SÚRAO, aniž by při tom prokázala oprávnění k hornické činnosti. Žádost tedy musí být zamítnuta dle ust. § 4a odst. 5 písm. c) zákona o geologických pracích, které stanoví, že MŽP žádost zamítne, pokud „žadatel neprokáže požadovanou bezúhonnost nebo oprávnění k hornické činnosti“. Nelze se přitom odvolávat na původní žádost z roku 2013. Pokud bylo v předchozím řízení připuštěno, aby v řízení na straně žadatele vystupoval „žadatel“ mandant SÚRAO a „předkladatel“ mandátář GEOMIN, který prokáže splnění podmínek zákona na místo SÚRAO, pak SÚRAO nemůže navazující žádost předkládat samostatně, neboť v takové procesní situaci nesplňuje požadavky kladené zákonem na žadatele.

1.7 Projekty geologických prací jsou zpracovány řešitelem bez řádného oprávnění

Jako zodpovědný řešitel geologických prací je v žádosti SÚRAO uveden pan RNDr. Miloš Kováčik, Ph. D., číslo osvědčení: 1878/660/81259/ENV/2015 (viz úvodní informace a viz str. 9 žádosti SÚRAO). V žádosti SÚRAO je uvedeno, že projekt geologicko – průzkumných prací vypracoval pan M. Kováčik „ve druhém pololetí 2015“ (viz str. 7 žádosti SÚRAO). Tyto projekty jsou v plném znění dostupné na webu SÚRAO <http://www.surao.cz/cze/Informacni-koutek/Dokumenty-ke-stazeni/Projekty-geologických-prací>. V projektu pro lokalitu Březový potok je jako odpovědný řešitel uveden RNDr. Miloš Kováčik, PhD a datum vyhotovení „listopad 2015“.

Řešitel projektů geologických prací musí mít pro takové práce oprávnění (viz § 3 zákona o geologických pracích). Ovšem pan RNDr. Miloš Kováčik, Ph. D., potřebné osvědčení získal až dne 1. 12. 2015 (viz str. 9 žádosti SÚRAO: „RNDr. Miloš Kováčik Ph.D., držitel osvědčení o odborné způsobilosti projektovat, provádět a vyhodnocovat geologické práce v oborech: (a) zkoumání geologické stavby, (b) inženýrská geologie, (c) sanační geologie ze dne 1. 12. 2015 (č.j. 1878/660/81259/ENV/2015)“), z čehož vyplývá, že základní podkladový materiál žádosti SÚRAO, kterým je projekt geologicko – průzkumných prací *Ověření vhodnosti horninového prostředí pro umístění hlubinného úložiště VJP a RAO v PÚZZK Březový potok* byl zpracován řešitelem bez potřebného oprávnění, a jde tudíž o nezákonný podklad, a tím i nezákonnou žádost. Nehledě na to, že v žádosti SÚRAO lze patrně vysledovat pokus tento nedostatek zamaskovat neuvedením přesného data vypracování projektu. Tato výchozí nezákonnost se přenáší i do řízení a do geologických prací.

1.8 Sporné otázky prodlužování platnosti předmětného rozhodnutí bude muset řešit správní soud v již probíhajícím soudním řízení

Předmětné rozhodnutí je v současnosti rovněž předmětem probíhajícího soudního řízení před správním soudem (řízení sp. zn. 10 A 174/2015 vedené před Městským soudem v Praze).

Pokud bude platnost předmětného rozhodnutí prodloužena postupem naznačeným v oznámení MŽP, tedy novým rozhodnutím podle ust. § 101 písm. c) správního řádu, bude muset správní soud řešit předběžnou otázku, zda předmětné rozhodnutí *de iure* stále existuje, a zda byl zvolený procesní postup prodloužení platnosti legální.

2. Věcné námitky

Vedle výše uvedených procesních důvodů brání prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí též níže popsané věcné důvody.

2.1 Předmětné rozhodnutí je nesprávné a nezákonné

Předmětné rozhodnutí je nesprávné a nezákonné a jako takové nemůže být legálně obnovováno či prodlužováno, neboť prodloužením, resp. obnovením jeho platnosti by se vady předmětného rozhodnutí přenesly i do nového rozhodnutí. Důvody nesprávnosti a nezákonnosti předmětného rozhodnutí spatřují podatelé především v níže uvedených skutečnostech.

2.1.1 Vady původní žádosti SÚRAO

Podatelé v rámci řízení před MŽP namítali, že žádost SÚRAO nemůže obstát, neboť v rozporu s § 4 odst. 2 písm. e) geologického zákona neuvádí jasně a srozumitelně etapu prací, cíl, rozsah a způsob provádění prací, pro kterou má být průzkumné území Březový potok stanoveno – tedy základní informace, na základě kterých mělo MŽP o stanovení průzkumného území Březový potok rozhodnout.

Ze žádosti o stanovení průzkumného území Březový potok není vůbec zřejmé, pro jakou etapu prací má být průzkumné území stanoveno. SÚRAO svou žádost vymezila v některých částech na etapu vyhledávací a etapu geologicko-průzkumnou, popis prací je však uveden toliko pro etapu vyhledávací. V rámci žádosti se pak volně zaměňuje vymezení etap vyhledávací a geologicko-průzkumné za etapy vyhledávací a průzkumu. Podatelé tedy považují původní žádost SÚRAO za zmatečnou v rozporu s § 45 odst. 2 správního řádu, neboť z ní není patrné, čeho se SÚRAO domáhá.

V předmětném rozhodnutí bylo s uvedenou námitkou naloženo tak, že z celého obsahu žádosti je zcela zjevné, že jejím předmětem je pouze etapa vyhledávání. Rozporné části žádosti, dle názoru MŽP, přibližují toliko komplexní postup průzkumu a výstavby

hlubinného úložiště. Skutečnost, že samo MŽP při komunikaci s účastníky řízení uvádělo označovalo předmět řízení pro etapu vyhledávací a geologicko-průzkumnou, označilo za své pochybení, které však údajně napravilo v rámci protokolu z ústního jednání. Aniž by se MŽP zabývalo tím, zda uvedené pochybení nemohlo krátit účastníky řízení na jejich procesních právech, konstatovalo své přesvědčení, že toto pochybení na správnost ani zákonnost rozhodnutí MŽP nemá vliv.

Podatelé s uvedeným vypořádáním jejich námitek MŽP nesouhlasili, když s poukazem na komentovanou literaturu především upozorňovali na skutečnost, že výše uvedená zmatečnost je podstatnou vadou žádosti, pro kterou je možné řízení i zastavit. Takovou zmatečnost nelze odstranit pouze konstatováním, že ze žádosti SÚRAO vyplývá, pro kterou etapu je žádáno o stanovení průzkumného území Březový potok. Podatelé, stejně jako ostatní účastníci řízení, musí mít po dobu správního řízení jasnou představu, k jakému záměru se mají vyjadřovat. K uvedenému slouží podateli navrhovaná výzva MŽP k odstranění nedostatků žádosti SÚRAO. Podatelé tak nemohli ve věci zaujmout komplexní stanovisko a byli tak skutečností, že MŽP nepostupovalo v souladu se správním řádem, zkrácení na svých právech. Podle přesvědčení podatelů není možné v takto komplexní záležitosti improvizovat a v rámci ústního jednání upravovat vyjádřením do protokolu zásadním způsobem předmět řízení. Změna předmětu řízení by měla nebo mohla mít dopady do obsahu žádosti (popisu prací plánovaných v průzkumném území). Tyto důsledky však nebyly ze strany MŽP vůbec zváženy. Je zcela neobvyklé, když se v žádosti o vydání rozhodnutí objevují na několika místech (nelze tedy tvrdit, že jde o chybu v psaní) naprosto rozdílné informace o termínech a rozsahu žádosti, že by správní orgán akceptoval provedení změny žádosti pouze zaprotokolovaným prohlášením žadatele na ústním jednání. Takový postup rozhodně neposiluje důvěru v rozhodování správních orgánů.

Nápravu pak nepřineslo ani rozhodnutí o rozkladu, v rámci kterého ministr životního prostředí toliko konstatoval, že SÚRAO zúžila svou žádost na etapu vyhledávání na ústním jednání konaném dne 22. 5. 2014, které proběhlo za účasti podatelů.

Podatelé k uvedenému vypořádání své námitek uvádějí, že je naprosto nedostačující. Ministr životního prostředí se totiž vůbec nezabýval tím, zda výše uvedeným zúžením žádosti SÚRAO až na ústním jednání nebyli podatelé zkráceni na svých právech (měli mít právo se vyjádřit ke kompletně písemně upravené žádosti o vydání rozhodnutí). Stejně tak opominul posoudit, zda MŽP nemělo postupovat podle § 45 odst. 2 správního řádu a SÚRAO vyzvat k odstranění nedostatků žádosti, a tedy umožnit podatelům směřovat své námitek konkrétně ke skutečnému rozsahu podané žádosti SÚRAO. Pro toto nedostatečné vypořádání námitek podatelů považují podatelé předmětné rozhodnutí za nedostatečně odůvodněné, nepřezkoumatelné a tudíž nezákonné.

2.1.2 Vadné vedení spisu správního orgánu

Podatelé již v rámci řízení před MŽP požadovali doplnit spis minimálně o konkrétní výčet podkladů, na něž SÚRAO v rámci své žádosti odkazovala, přičemž tyto své požadavky zopakovali též na ústním jednání.

MŽP k těmto požadavkům podatelů uvedlo, že jimi požadované dokumenty byly uvedeny v žádosti SÚRAO „*pouze na doplnění*“ a že většinu z nich je možné získat na stránkách SÚRAO. MŽP pak nepovažuje za nutné, aby takové veřejně dostupné obsáhlé dokumenty byly součástí spisu, když je lze považovat pro účastníky daného řízení za věc všeobecně známou.

Podatelé v rámci svého rozkladu s takovým vyřízením své námitky nesouhlasili a s poukazem na § 17 odst. 1 správního řádu, stejně jako na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 – 541 požadovali, aby byly do spisu zařazeny všechny písemnosti a podání vztahující se k dané věci včetně jejich příloh, a to přestože by je nebylo možné považovat za podklady rozhodnutí MŽP. Spis vedený Ministerstvem životního prostředí považovali za nezpůsobilý následnému přezkumu. Navíc poukazovali na nemožnost dokumenty spisu umístit na internetové stránky SÚRAO, tedy žadatele, a to tím spíše, že některé dokumenty bylo možné na stránkách SÚRAO dohledat toliko v odlišných verzích a jiné nebylo možné dohledat ani na stránkách SÚRAO ani na stránkách jiných subjektů.

Například na internetových stránkách SÚRAO bylo možné dohledat Koncepti nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem z ČR toliko ve verzi z června 2001, nikoliv ve verzi z roku 2002, na kterou je v řízení odkazováno. Na internetových stránkách žadatele ani jiných subjektů se nepodařilo dohledat usnesení vlády č. 487/2002 Sb., kterým měla být výše uvedená koncepce nakládání s radioaktivními odpady schválena, neboť na stránkách Vlády České republiky jsou evidována pouze usnesení vlády před rokem 2004. Stejně tak nebylo možné dohledat Plán činnosti a rozpočet Správy úložišť radioaktivních odpadů na rok 2014, tříletý plán a dlouhodobý plán, který měl být veden na stránkách Vlády České republiky pod číslem 1376/13.

Vedení spisu neobsahujícího veškerá podání, písemnosti a další dokumenty vztahující se k předmětnému řízení, případně jejich přílohy, je v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 17 správního řádu. Uvedené ustanovení počítá s uchováváním dokumentů mimo spis výhradně v případech stanovených zvláštním zákonem, a to toliko z důvodu ochrany utajovaných informací či jiných informací, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

Co se týče obsahu dokumentů dostupných toliko z internetových stránek, vyjadřoval se k této problematice již Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011 – 58, když uvedl, že „*obsah jedné a té samé internetové stránky vzhledem k povaze internetu může být – a obvykle též je – proměnlivý v čase*“ (k tomu též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 30/2009 – 70, bod 28) a že „*pokud tedy správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak v podstatě správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu by v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Není totiž žádná záruka, že informace na určité internetové stránce budou v okamžiku soudního přezkumu odpovídat informacím, které na určité internetové*

stránce byly v okamžiku správního rozhodnutí" (srov. bod 27 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011 – 58, zvýraznění podatelé). Jelikož vedlo MŽP správní spis toliko evidencí odkazů na internetové stránky SÚRAO, co by žadatele, zatížilo tak předmětné rozhodnutí vadou, která vede k nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti tohoto rozhodnutí.

2.1.3 Porušení práv podatelů na vyjádření se k podkladům předmětného rozhodnutí

Vzhledem k výše uvedenému a skutečnosti, že k některým dokumentům nebylo možné se dostat ani z internetových stránek SÚRAO, namítají podatelé též porušení jejich práv na vyjádření se k podkladům předmětného rozhodnutí.

Podatelé odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 1 As 164/2012–54, kdy uvádí, že *„důsledné respektování pravidel pro řádné vedení správního spisu je předpokladem pro naplnění práva účastníků řízení seznámit se s podklady rozhodnutí prostřednictvím nahlížení do spisu a na něj navazujícího práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu).“*

Už jen samotná skutečnost, že MŽP vydalo předmětné rozhodnutí, aniž by mělo oporu v řádně vedeném spise, zatěžuje celé řízení vadou, která má za následek jeho nesprávnost a nezákonnost.

V původní žádosti SÚRAO nebyla popsána jasně a srozumitelně etapa prací, cíl, rozsah a způsob provádění prací, pro kterou má být průzkumné území Březový potok stanoveno. Není pravda, že ze žádosti bylo zcela zřejmé, že jejím předmětem je pouze etapa vyhledávání. Vzhledem k tomu, že nebylo postaveno na jisto, jaký přesně byl záměr žadatele, bylo pro podatele nemožné zaujmout stanovisko, v němž by se podrobně vyjádřili ke všem aspektům záměru. Vzhledem k tomu, že tato vada žádosti nebyla zhojena, podatelé byli zkráceni na svých právech.

2.1.4 Hlubinné úložiště nemusí být vybudováno na území České republiky

Hlubinné úložiště nemusí být vybudováno na území České republiky, nýbrž může být zbudováno na území jiného státu s vhodnějšími geologickými parametry či s menším odporem veřejnosti k jeho vybudování (viz například situace ve Finsku). Česká republika má dostatečné diplomatické možnosti a schopnosti vyjednávat s jinými státy o uložení jaderného odpadu na jejich území. A i přestože nelze předpokládat, že by takové uložení bylo zdarma či za symbolické peníze, avšak s ohledem na dosud vynaložené a dále plánované výdaje na vybudování hlubinného úložiště v České republice a dále s ohledem na provozní náklady s tímto hlubinným úložištěm spojené, lze se domnívat, že prostor pro vyjednávání o uložení radioaktivního odpadu na území jiného státu a ceně zde nepochybně dán je. Vzhledem k tomu, že by tímto řešením neutrpěly jiné veřejné zájmy, pak není rozhodné ani to, že by se nejednalo o řešení nejekonomičtější, avšak je právě na správních orgánech, aby při rozhodování o stanovení předmětného

průzkumného území vyhodnotily, zda „ekonomický zájem“ má převážit nad ochranou jiných veřejných zájmů. Skutečnost, že ukládání jaderného odpadu v úložištích na území jiných států nemá být věcí výjimečnou, je dána již samotnými geologickými limity některých států na svém území úložiště vybudovat (např. Nizozemí, Belgie, Švýcarsko a patrně též Francie). Jedná se o jeden z možných způsobů řešení uložení radioaktivního odpadu a nelze akceptovat přístup MŽP, které se posuzováním veřejných zájmů v tomto kontextu nezabývalo. Přitom budování úložišť na území jiných států již probíhá nebo proběhlo (např. na ostrově Olkiluoto ve Finsku). Lze též odkázat na návrh aktualizace koncepce nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem z října 2014, v rámci jejího bodu 8 se uvádí mezi zvažovanými alternativami zneškodňování vyhořelého jaderného paliva též „uložení VJP/VAO do mezinárodního či regionálního úložiště“, přičemž vývoj v této oblasti se doporučuje sledovat.

2.1.5 Vady řešení problematiky veřejného zájmu

MŽP při vydávání předmětného rozhodnutí vybočilo z mezí správního uvážení a v dané věci nezohlednilo či nesprávně posoudilo konkurující veřejné zájmy. Otázky veřejného zájmu jsou v předmětném rozhodnutí řešeny nesprávně a nezákonně. Předmětnému rozhodnutí schází základní právní podklad, kterým je řádně vyhodnocený a odůvodněný veřejný zájem na jeho vydání. MŽP tak porušilo jednu ze základních zásad činnosti správního orgánu zakotvenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, jakož i ust. § 4a odst. 6 geologického zákona, stejně jako § 50 odst. 3 správního řádu.

a) Chybné ztotožňování objektivního veřejného zájmu a subjektivního zájmu státu jako systémově podjatého faktického původce jaderného odpadu

MŽP nepřípustně zaměňuje celospolečenský zájem na řešení problematiky vyhořelého jaderného paliva a státní zájmy na řešení této problematiky. Společnost totiž nepochybně nemá zájem na řešení uvedené problematiky vybudováním hlubinného úložiště na svém území, zatímco stát z hlediska fiskálního a s přihlédnutím k ceně ukládání radioaktivního odpadu na území jiného státu nepochybně má zájem na jiné podobě řešení této problematiky.

Jako relevantní veřejný zájem však může obstát pouze společenský zájem, nikoliv zájem státu. Stát je povinen zkoumat, za jakých podmínek by bylo možné radioaktivní odpad ukládat na území jiného státu a teprve v situaci, kdy by tyto podmínky byly zjevně neudržitelné i s přihlédnutím k veřejnému zájmu na vybudování hlubinného úložiště v cizině, bylo by možné uvažovat o tom, že je třeba vybudovat vlastní hlubinné úložiště radioaktivního odpadu.

Při tomto posuzování přitom musí MŽP posuzovat všechny varianty a především zohlednit, jakým způsobem se na financování ukládání radioaktivního odpadu budou podílet jeho původci, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“. Nelze tyto náklady v podobě strpění vybudování hlubinného úložiště přenášet na občany obcí, kteří takový odpad nevyprodukovali.

b) Nezohlednění veřejného zájmu hospodárnosti a efektivity nakládání s veřejnými prostředky

Jedním ze základních obecných veřejných zájmů je veřejný zájem na racionálním nakládáním s veřejnými prostředky, který by měl převážet nad zájmem na dalším průzkumu a budoucím využitím území pro hlubinné úložiště.

Podatelé odkazují na výsledky již provedených prací v rámci projektu GeoBariéra z let 2002 až 2005, který byly prováděny za stejným účelem, jakož i na výsledky leteckých geofyzikálních průzkumů a pozemních měření a na předběžnou studii proveditelnosti záměru (vybudování hlubinného úložiště). Z textu tohoto dokumentu je zjevné, že se jednalo o tytéž průzkumné práce, kterých se týká předmětné rozhodnutí. Vzhledem ke všem výše uvedeným dokumentům, které žádali podatelé doplnit do spisu, považují podatelé provádění dalších prací etapy vyhledávání za nadbytečné a nevhodné.

Nejde o to, aby MŽP provádělo kontrolu či dohled nad činností SÚRAO, nýbrž aby posoudilo veřejný zájem na vynakládání veřejných prostředků. Takový veřejný zájem je pak třeba posuzovat již v prvotních fázích budování hlubinného úložiště. Nezákonost tehdejšího postupu, tedy že mělo být stanoveno průzkumné území již při realizaci průzkumů, shrnutých v rámci projektu GeoBariéra z let 2002 až 2005, není předmětem tohoto řízení. Podatelé mají za to, že teprve využití poznatků tohoto projektu, který byl prováděn za totožným účelem, jakož i výsledky leteckých geofyzikálních průzkumů a pozemních měření a předběžné studie proveditelnosti záměru (vybudování hlubinného úložiště), by bylo v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivity vynakládání veřejných prostředků.

K veřejnému zájmu představovanému požadavkem na hospodárnost a efektivitu nakládání s veřejnými prostředky se ministr životního prostředí ztotožnil s argumentací v rozhodnutí MŽP a uvedl, že *„je věcí žadatele, v jaké lokalitě, popř. v kolika lokalitách, požaduje stanovit PÚZZK za účelem zjištění vhodných podmínek pro vybudování HÚ.“* Naopak za nevhodné označil hypoteticky situaci, kdy by bylo hlubinné úložiště budováno bez řádného geologického průzkumu. Podatelé však mají za to, že uvedený závěr ministra životního prostředí by mohl obstát toliko v oblasti soukromého podnikání, kdy je skutečně věcí soukromé osoby, jak naloží se svým rozpočtem. V oblasti veřejného hospodaření je SÚRAO vázána principy hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti nakládání s veřejnými prostředky (tzv. zásady 3E). Výběr lokalit tak nemůže být svévolný a ignorovat stávající výsledky průzkumů i názory odborné veřejnosti na vhodnost lokality a postup SÚRAO při vypisování veřejných zakázek na průzkumy dalších lokalit nemůže být též omezen toliko rozpočtem. Podatelé mají tedy za to, že v případě, kdy je žadatelem subjekt veřejného práva, musí MŽP přihlížet též ke skutečnosti, zda nedochází ke zjevně nevhodnému využívání veřejných prostředků, a v případě, že tomu tak je, průzkumné území nestanovit a žádost SÚRAO zamítnout.

Nadto, náležitý průzkum území v lokalitě, v rámci níž obce s vybudováním hlubinného úložiště nebudou souhlasit, je nepochybně v rozporu se zásadou hospodárnosti a efektivity vynakládání veřejných prostředků. Pokud by tak hlubinné úložiště na území

obcí nemohlo být pro jejich nesouhlas v navazujících řízeních zbudováno, je zcela bezpředmětné takovou variantu zkoumat.

c) Nezohlednění veřejného zájmu vyjádřeného v místních referendech

Podatelé jsou vázáni výsledky místních referend, v rámci nichž obyvatelé obce vyslovili nesouhlas s realizací geologického průzkumu předcházejícímu vybudování hlubinného úložiště. V obcích Pačejov, Maňovice a Olšany proběhla dne 24.4.2004 místní referenda s jednoznačnými výsledky. Při účasti nad 80% svůj nesouhlas s umístěním jaderného úložiště vyslovilo více než 95% obyvatel. Výsledky těchto místních referend považují podatelé za deklaraci veřejného zájmu, který dle jejich názoru převyšuje zájem na dalším průzkumu a budoucím využití území zřízením hlubinného úložiště.

MŽP v rámci předmětného rozhodnutí sice uznalo výsledky referend jako veřejný zájem, a to ve vztahu i ke stanovení průzkumného území Březový potok, nikterak však neodůvodnilo, proč tento veřejný zájem nepřevážil nad zájmem na dalším průzkumu a následném budoucím využití území jako hlubinného úložiště.

Právní názor MŽP o nutnosti konkretizace veřejného zájmu plynoucího z nesouhlasu obyvatel obce vyjádřeného v referendech je v rozporu s judikaturou Městského soudu v Praze, kterýžto na straně 8 rozsudku ze dne 27. 6. 2013, č. j. 11 A 69/2010–52 výslovně odmítl požadavek na konkretizaci takového veřejného zájmu účastníky řízení a uložil MŽP, aby se posouzením veřejného zájmu podrobně ve svém rozhodnutí zabývalo.

Pokud by nebylo možné přihlídnout k žádnému veřejnému zájmu, který může převážet zájmy na stanovení takového průzkumného území jen z toho důvodu, že by pak takové průzkumné území nemohlo být stanoveno, potom by celý institut posuzování veřejných zájmů ztrácel účel a smysl.

d) Nezohlednění veřejného zájmu na ochraně obcí, u nichž nebyl získán jejich souhlas

Předmětné rozhodnutí omezuje dotčené obce v rozvoji a v samosprávném rozhodování o svém území. Samospráva územních samosprávných celků, včetně obcí, je zaručena (čl. 8 Ústavy). Obce jsou na základě práva na samosprávu oprávněny a ze zákona povinny (srov. § 2 odst. 2 zákona o obcích) pečovat o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů a při plnění svých úkolů chránit veřejný zájem, chránit životní prostředí, zdraví a majetek občanů (srov. § 10 a § 35 zákona o obcích), a chránit obecní majetek (srov. § 38 zákona o obcích). Rozhodování o rozvoji spravovaného území patří mezi základní práva územní samosprávy (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, též např. Koudelka, Z.: Samospráva. Praha: Linde, 2007, s. 143 a násl.). Vláda svým usnesením č. 955 ze dne 20. 12. 2012, kterým schválila Plán činností SÚRAO pro rok 2013, deklarovala veřejný zájem na ochraně těch lokalit pro stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry, u nichž nebyl získán souhlas obcí. Tento veřejný zájem měl správně převýšit zájem na dalším průzkumu v lokalitě Březový potok.

MŽP v předmětném rozhodnutí posoudilo uvedený požadavek na souhlas obcí se stanovením průzkumného území pro zvláštní zásah do zemské kůry jako veřejný zájem obce na jejím dalším rozvoji. Záměr vybudování hlubinného úložiště však, dle názoru MŽP, které umožňují právo obce na vlastní rozvoj omezit. K Plánu činnosti SÚRAO pro rok 2013 pak MŽP uvedlo, že již byl nahrazen Plánem činnosti SÚRAO pro rok 2014. Plán činnosti SÚRAO pro rok 2014 je ovšem pro danou věc irelevantní (viz výše).

MŽP uvedený veřejný zájem vůbec neposuzovalo, a tím zatížilo řízení vadou. K relevantnosti plánu činnosti SÚRAO pro rok 2013, stejně jako Politiky územního rozvoje 2008 odkazují podatelé na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2013, č. j. 11A 69/2010 – 52, ve kterém bylo dovozeno, že zájem státu je třeba dovozovat z právních předpisů a koncepčních dokumentů, které deklarují zájem státu pro určitý časový úsek. Na podporu svých tvrzení dále podatelé odkazují na stranu 7 publikace SÚRAO Hlubinné úložiště radioaktivních odpadů a vyhořelého jaderného paliva, dostupné na stránkách SÚRAO, kde se uvádí, že „*průzkum lokality neproběhne bez souhlasu obcí a projednání příslušných detailů.*“ Ve vztahu k rozlišování výběru lokality a stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry odkazují podatelé na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 As 70/2009 – 190, podle kterého má MŽP posuzovat též zájmy na následném využití území. Stejně tak odkazují na Politiku územního rozvoje 2008, podle které má být výběr lokalit pro realizaci hlubinného úložiště do roku 2015 za účasti dotčených obcí, přičemž tuto účast nelze vykládat pouze jako formální účastenství v řízení, jinak by požadavek vyslovený v Politice územního rozvoje 2008 byl obsoletním.

e) Nezohlednění veřejného zájmu na ochraně přírody a krajiny

Podatelé od samého počátku upozorňují na nedostatky stran vlivů na životní prostředí. V této souvislosti žádali podatelé provedení biologického hodnocení vlivů geologických prací na podmínky zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin vyskytujících se v lokalitě.

MŽP sice uznalo veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny, zohlednění těchto zájmů však ponechalo na odpovědném řešiteli projektu geologických prací. Vzhledem k velikosti průzkumného území Březový potok a k velikosti povrchové části hlubinného úložiště (aniž by vysvětlilo vztah těchto parametrů) však neshledalo existenci chráněných lokalit za důvod pro zamítnutí žádosti SÚRAO. Dále pak MŽP dokonce konstatovalo, že průzkumné území je právní institut, který sám o sobě nemůže fyzicky zasáhnout do ochrany přírody a krajiny v daném území.

Podatelé s tímto nesouhlasí a odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č. j. 7 As 70/2009–190, podle něhož má MŽP posuzovat dle § 4a odst. 6 zákona o geologických pracích též veřejný zájem na následném využití území. Z uvedeného je tak patrné, že má posuzovat také veřejný zájem s ohledem na prováděné geologické práce, které budou následnému využití území předcházet, a nikoliv toto posuzování přenechávat na řešení v rámci projektu geologických prací.

Ministr životního prostředí odmítl v rozhodnutí o rozkladu námitku podatelů jako bezpředmětnou, neboť geologické práce na stanoveném průzkumném území nebudou spojené se zásahem do pozemku. Bez dalšího odůvodnění se pak ministr životního prostředí vyslovil tak, že nyní nelze učinit závěr o tom, že by veřejný zájem na ochraně zvláště chráněných území přírody a krajiny mohl být důvodem pro zamítnutí žádosti SÚRAO. Takové vypořádání námítky podatelů stran veřejného zájmu, který má MŽP správně primárně chránit, považují podatelé za zcela nedostačující, neboť z něj není patrné, na základě jakých úvah a myšlenkových pochodů dospěl ministr životního prostředí k uvedenému závěru, že by zájem na ochraně zvláště chráněných území, živočichů a rostlin neměl převážit zájem na dalším průzkumu a využití území. Skutečnost, že nebudou prováděny práce spojené se zásahem do pozemku, je v dané věci irelevantní, neboť průzkumné práce mohou biotopy a chráněná území ovlivnit též jinak, než fyzickým zásahem, například rušením v souvislosti s pohybem v lokalitě. Životní prostředí se neskládá pouze z půdní složky a že chráněné druhy rostlin a živočichů se nenacházejí pouze v zemi a že jsou ovlivněni jakýmkoliv zásahem do jejich biotopu, který opět nezahrnuje toliko půdní složku.

Podatelé požadují, aby se MŽP, v souladu se svým ústavním posláním, při svém dalším rozhodování veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny pečlivě zabývalo a svůj postup řádně odůvodnilo, což se zatím v předmětném řízení nestalo.

Pokud MŽP poukazuje na skutečnost, že předmětná lokalita byla ze strany SÚRAO vytipována pro stanovení předmětného průzkumného území tak, aby zájmy ochrany přírody a krajiny byly dotčeny v nejnižší možné míře, nemohou toto tvrzení podatelé přijmout. Již samotná skutečnost, že lokality byly vybírány bez účasti dotčené veřejnosti, obcí či nevládních organizací hájících zájmy ochrany přírody a krajiny, zpochybňuje samotné tvrzení žalovaného. Naopak zájmy na ochraně přírody a krajiny se měly posuzovat v řízeních, z nichž vzešlo předmětné rozhodnutí, neboť teprve v těchto řízeních mohli podatelé, jakož i jiné dotčené subjekty, kteří jsou obeznámeni s poměry v území lépe než SÚRAO, které v něm nepobývá, namítat konkrétní dotčení na ochraně přírody a krajiny, jak ostatně též podatelé učinili.

f) Nezohlednění veřejného zájmu na dodržování zásad činnosti správních orgánů

Podatelé namítají s ohledem na dodržování ustanovení § 26 odst. 4 atomového zákona a Plánu činnosti SÚRAO pro rok 2013 porušení základních zásad činnosti správních orgánů ze strany SÚRAO již při podání samotné žádosti o stanovení průzkumného území Březový potok. Zájem na dodržování základních zásad činnosti správních orgánů přitom podatelé považují za veřejný zájem.

MŽP k tomu pouze uvedlo, že s ohledem na Plán činnosti SÚRAO pro rok 2014, který nepočítá s uzavřením dohody s obcemi, nevidí právní důsledky podání žádosti SÚRAO v souvislosti s usnesením vlády č. 955, kterým byl schválen Plán činnosti SÚRAO pro rok 2013. Podatelé namítají, že relevantní v okamžiku podání žádosti SÚRAO byl toliko Plán činnosti SÚRAO pro rok 2013, přičemž Plán činnosti SÚRAO pro rok 2014 ani usnesení vlády, kterým byl schválen se nikterak vůči již podaným žádostem SÚRAO nevymezuje.

Ministr životního prostředí v rozhodnutí o rozkladu argumentuje tím, že SÚRAO není orgánem veřejné moci, na který by se měly základní zásady činnosti správních orgánů vztahovat. S tím však podatelé nesouhlasí. SÚRAO je organizační složkou státu, která stát ze zákona zastupuje v řízení o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry v souvislosti se zřízením hlubinného úložiště. Jelikož se na stát jakožto představitele veřejné moci základní zásady činnosti správních orgánů nepochybně vztahují, je vyloučeno, aby si mohl stát ustanovit zástupce a tím se povinnosti dodržovat uvedené zásady zbavil. SÚRAO tedy byla povinna dodržovat základní zásady činnosti správních orgánů, mimo jiné též zásadu zákonnosti. Při podávání žádosti o stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry však uvedenou zásadu SÚRAO nedodržela, když jednala v rozporu s tehdy platným a účinným Plánem činnosti SÚRAO pro rok 2013, a tudíž i v rozporu s § 26 odst. 4 atomového zákona. MŽP tedy založilo předmětné rozhodnutí na nesprávném právním posouzení otázky.

2.1.6 Podklady shromážděné v průběhu řízení neprokazují veřejný zájem na stanovení průzkumného území

MŽP v rámci předmětného rozhodnutí odkazuje na několik dokumentů a ustanovení zákona, které měly svědčit pro veřejný zájem na stanovení průzkumného území pro zvláštní zásahy do zemské kůry.

a) MŽP mimo jiné odkazovalo na § 26 atomového zákona, podle něhož Česká republika převzala odpovědnost za ukládání radioaktivních odpadů, přičemž za účelem zajištění činností spojených s bezpečným ukládáním radioaktivních odpadů zřídila SÚRAO. Avšak toto ustanovení atomového zákona též ukládá SÚRAO postupovat v souladu s Plánem činnosti SÚRAO pro rok 2013. Atomový zákon stanovuje v § 26 odst. 4, že činnost SÚRAO musí být vykonávána mimo jiné na základě plánu činnosti. Plán činnosti SÚRAO pro rok 2013 pak výslovně jako podmínku podání žádosti o stanovení předmětného průzkumného území stanovuje, aby SÚRAO předtím získalo souhlas dotčených obcí. Tato podmínka nebyla v tomto případě však naplněna, žádost SÚRAO byla podána v rozporu s Plánem činnosti SÚRAO pro rok 2013, a výkon činnosti SÚRAO tak byl v rozporu se zákonem. Samotná skutečnost, že mezi předmět činnosti SÚRAO spadají též činnosti související s přípravou a vybudováním hlubinného úložiště, pak z hlediska prokazování oprávnění předmětnou žádost podat neobstojí. Ustanovení § 26 odst. 4 atomového zákona je i z hlediska systematiky ustanovením speciálním k § 26 odst. 3 atomového zákona, a tedy vymezení předmětu činnosti SÚRAO upřesňuje a může ho též podmiňovat souladem plánem činnosti SÚRAO pro ten který rok.

b) MŽP odkazovalo na Společnou úmluvu o bezpečnosti při nakládání s vyhořelým palivem a o bezpečnosti při nakládání s radioaktivními odpady z roku 1997. Cílem uvedené úmluvy je zajistit, aby v průběhu všech fází nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivními odpady existovaly účinné zábrany proti potenciálním rizikům s přihlédnutím k ochraně jednotlivců, společnosti i životního prostředí a s přihlédnutím k možnosti současných i budoucích generací naplňovat své potřeby a cíle. Tato úmluva vak nepřikazuje, jakým způsobem má být bezpečnost nakládání

s radioaktivními odpady zajištěna a její užití tak jako stěžejní podklad pro doložení veřejného zájmu na stanovení průzkumného území je nepřijatelné. Ministr životního prostředí v této souvislosti odkázal na směrnici Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. 7. 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (dále jen „*směrnice EURATOM*“) a na bod 23 preambule směrnice EURATOM, podle které je nejbezpečnější a nejudržitelnější alternativou nakládání s vysokoaktivním odpadem a vyhořelým palivem považováno hloubkové geologické ukládání, přičemž členské státy by měly možnosti plánování a provádění jejich ukládání zahrnout do svých vnitrostátních politik. Podatelé s tím však nesouhlasí. Ačkoliv je ukládání radioaktivních odpadů a vyhořelého paliva patrně nejbezpečněji realizovatelné pomocí hlubinného úložiště, MŽP, potažmo ministr životního prostředí, měli zkoumat, zda zde je dán důvod pro nezbytnost vybudování hlubinného úložiště na území České republiky, respektive v lokalitě Březový potok a zda tato skutečnost převyšuje zájem na alternativním naplnění uvedené úmluvy a směrnice – tj. například uložení nebezpečného odpadu do hlubinných úložišť umístěných na vhodných místech v jiných státech.

c) Dále MŽP odkázalo na Koncepti nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem v České republice, která byla schválena usnesením vlády ČR ze dne 15. května 2002 č. 487, podle které se považuje za nejreálnější variantu zneškodnění vyhořelého paliva a vysoce aktivních odpadů uložení v hlubinném úložišti, přičemž do roku 2015 mají být do územních plánů obcí zapracovány dvě lokality pro vybudování takového hlubinného úložiště. Tato koncepce však ukládá do roku 2015 vybrat dvě finální lokality pro hlubinné úložiště, které budou zaneseny do územních plánů. Z toho je zjevné, že stanovení průzkumných území pro sedm kandidátních lokalit je v rozporu s touto koncepcí a s jejím harmonogramem a odkaz na takovou koncepci je s přihlédnutím ke stávající fázi zřizování hlubinného úložiště pochybný. Ministr životního prostředí v této souvislosti odkázal na harmonogram vyjádřený v Plánu činnosti SÚRAO pro rok 2014, v rámci kterého se počítá s výběrem finální lokality pro vybudování hlubinného úložiště až v letech 2019 až 2025. S tím však nelze souhlasit, neboť zájem na vybudování hlubinného úložiště v konkrétním časovém rozsahu vyjádřený v Koncepti nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem v České republice nemůže být nahrazen v rámci zcela jiného dokumentu, který upravuje toliko činnost SÚRAO a jehož irelevanci pro předmětné řízení dovodili podatelé již výše. Z Koncepce nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem v České republice nelze seznat veřejný zájem na stanovení průzkumného území v lokalitě Březový potok, neboť takto stanovené průzkumné území neumožňuje vybrat do roku 2015 dvě lokality pro vybudování hlubinného úložiště, jak je v dané koncepci uvedeno. Česká republika uvedeným harmonogramem jasně stanovila, že pokud nebude tento harmonogram dodržen, je třeba znovu posoudit možnosti jiného řešení situace, než je vybudování hlubinného úložiště na některé z navržených lokalit. Ostatně nedodržení harmonogramu může vést také k jiným řešením uložení jaderného odpadu. V rámci bodu 8.4 návrhu aktualizace koncepce nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem z října 2014 se dokonce uvádí, že i z důvodu nemožnosti získání souhlasu dotčených obcí s vybudováním hlubinného úložiště na jejich území se uvažuje o dalších lokalitách, přičemž jako záložní řešení je prezentována lokalita ve vojenském

újezdu Boletice, v rámci které již byly dokončeny též geologické studie. Z uvedeného vyplývá nejenom, že je požadavek na souhlas dotčených obcí stále prioritní, ale též, že harmonogram má své opodstatnění a v případě nemožnosti jeho naplnění se připravují záložní řešení celé situace, které s vybudováním hlubinného úložiště v předmětné lokalitě nepočítají.

d) Dalším dokumentem, na který MŽP odkazovalo je Politika územního rozvoje schválená usnesením vlády České republiky č. 929 ze dne 20. 7. 2008, kterým byla uložena členům vlády a vedoucím ostatních ústředních správních orgánů povinnost vybrat dvě nejvhodnější lokality pro realizaci hlubinného úložiště za účasti dotčených obcí do roku 2015. Politika územního rozvoje 2008 však přikazovala vybrat vhodné lokality pro vybudování hlubinného úložiště toliko za účasti obcí, přičemž uvedený požadavek na účast obcí musí být vykládán tak, že je třeba souhlasu těchto obcí, jinak by byl s ohledem na zákonnou účast obcí obsoletní. Tento závěr navíc odpovídá znění Plánu činností SÚRAO pro rok 2013. Ministr životního prostředí uvádí, že uvedená usnesení vlády byla již překonána shora výše nekonkretizovanými usneseními vlády (patrně usnesení vlády č. 985 ze dne 18. 12. 2013). S tím však nelze souhlasit, neboť usnesení vlády č. 985 ze dne 18. 12. 2013 se nikterak nedotýkalo Politiky územního rozvoje 2008 ani jejího obsahu a ani nenahrazovalo usnesení vlády, kterým byl schválen Plán činností SÚRAO pro rok 2013. Ačkoliv zákon výslovně nestanoví povinnost zamítnout žádost SÚRAO v případě nesouhlasu dotčených obcí s pracemi vedoucími k vybudování hlubinného úložiště, musí být tento nesouhlas obcí, co by uznaný veřejný zájem, který je navíc stvrzen uvedenou Politikou územního rozvoje 2008, relevantní pro správní uvážení MŽP. S ohledem na opakovanou deklaraci tohoto veřejného zájmu v koncepčních dokumentech státu mají podatelé za to, že se jedná navíc i o důvod, pro zamítnutí žádosti SÚRAO. V žádném případě však nelze Politiku územního rozvoje 2008 vykládat tak, že svědčí o veřejném zájmu na vybudování hlubinného úložiště, respektive na stanovení průzkumného území Březový potok, za situace, kdy cíl Politiky územního rozvoje 2008 vybrat dvě nejvhodnější lokality pro realizaci hlubinného úložiště do roku 2015 toto průzkumné území neumožní naplnit, a už vůbec neumožní naplnit tento cíl při účinné účasti dotčených obcí. Skutečnost, že se SÚRAO nepodařilo získat souhlas dotčených obcí, pak nemůže být důvodem pro ignoraci tohoto požadavku obsaženého v Politice územního rozvoje 2008. Ostatně také ve výše již zmiňovaném návrhu aktualizace koncepce nakládání s radioaktivními odpady a vyhořelým jaderným palivem z října 2014 je v rámci bodu 5.4 počítáno s tím, že musí dojít k posílení postavení obcí při výběru lokality hlubinného úložiště, a to včetně legislativní úpravy.

e) Dalším dokumentem, na který MŽP odkázalo, byla směrnice EURATOM, podle které mají státy hledat alternativní řešení nakládání s jaderným odpadem, tj. uložit ho na svém území nebo si smluvně zajistit uložení na území jiného státu. Podatelé odkazují na článek 4 odst. 4 směrnice EURATOM, podle něhož mohou členské státy pro ukládání radioaktivního odpadu využívat úložišť v jiných státech, přičemž MŽP tento aspekt vůbec nezkoumalo při posuzování veřejných zájmů na stanovení průzkumného území. Podatelé dále odkazují na požadavek směrnice EURATOM na zajištění účinné účasti veřejnosti, tedy i obcí, na rozhodování o nakládání s vyhořelým palivem, mezi něž řadí podatelé též rozhodování o stanovení průzkumného území. S tímto požadavkem pak

není souladný postup SÚRAO ani MŽP, které souhlas obcí v rámci svého rozhodování fakticky vůbec nereflktují. MŽP se mělo správně podrobně zabývat otázkou, zda není ve veřejném zájmu ukládat radioaktivní odpad a vyhořelé palivo na území jiných států. Ve spojení s požadavky vyjádřenými v Politice územního rozvoje 2008, Plánu činnosti SÚRAO pro rok 2013, na něž podatelé v průběhu řízení odkazovali, mají za to, že účinnou účast veřejnosti je třeba vykládat tak, že jejich nesouhlas bude reflektován ve znění výrokové části předmětného rozhodnutí. V daném případě se však neudála ani jedna z možných variant zajištění účinné účasti veřejnosti dle požadavků směrnice EURATOM. Pokud není nesouhlas obcí s umístěním úložiště jaderného odpadu reflektován v rámci výrokové části předmětného rozhodnutí, musí být taková skutečnost zvláště podrobně a přesvědčivě odůvodněna v rámci odůvodnění, a to právě s přihlédnutím k požadavku na účinnou účast obcí. Pouhá formální neefektivní účast obcí nenaplnuje požadavky směrnice EUROATOM.

2.2 Nejsou splněny hmotněprávní zákonné podmínky pro prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí

Ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích stanoví: *Dobu platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumného území lze prodloužit, jestliže stanovená lhůta není dostatečná k ukončení činnosti, která je předmětem rozhodnutí, a činnost byla vykonávána v souladu s rozhodnutím.*

Ust. § 101 písm. c) správního řádu stanoví: *Provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci lze tehdy, jestliže (...) nové rozhodnutí z vážných důvodů dodatečně stanoví nebo změni dobu platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůtu ke splnění povinnosti nebo dodatečně povolí plnění ve splátkách, popřípadě po částech (...).*

Z výše uvedeného vyplývá, že musí být splněny tři hmotněprávní podmínky, aby vůbec mohlo být uvažováno o prodloužení doby platnosti předmětného rozhodnutí:

- 1) Stanovená lhůta není dostatečná k ukončení činnosti
- 2) Činnost byla vykonávána v souladu s rozhodnutím
- 3) Pro takový postup existují objektivní konkrétní vážné důvody

Je třeba potrhout, že případné splnění těchto tří podmínek nevede samo o sobě k prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí, ale jde o podmínky, za kterých může MŽP vůbec přistoupit ke správnímu uvážení, zda dobu platnosti prodloužit či nikoli (viz formulace „lze“ použitá v obou citovaných ustanoveních).

K uvedeným třem hmotněprávním podmínkám je tedy třeba připočíst čtvrtou, kterou je řádně provedené správní uvážení. To znamená, že zvolené řešení musí být v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, v souladu s principy dobré správy, v souladu s veřejným zájmem po řádném vyhodnocení konkurujících veřejných zájmů, musí splňovat požadavky proporcionality, musí být v souladu s účelem a smyslem aplikovaných právních předpisů, v souladu s ústavním určením rozhodujícího správního orgánu, musí řádně zohledňovat dotčené orgány státní správy a dotčené soukromé subjekty včetně veřejnosti, musí řádně zohledňovat dotčené vlastníky a samosprávné

obce, a to zejména v případě jasně deklarovaného nesouhlasu. To vše platí tím spíše, že se věcně jedná o tak závažnou otázku, jako je úložiště jaderného odpadu. K tomu srov. komentář k ust. § 101 správního řádu Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, str. 878).

Ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích je velmi stručné a nedává příliš mnoho vodítek, avšak stručná zákonná úprava v demokratickém právním státě neznámá, že by se otvíral prostor pro volné uvážení správního orgánu, ale naopak se ve zvýšené míře dostávají ke slovu principy a normy ústavního práva a z nich vyvěrající základní zásady činnosti správních orgánů, neboť volné správní uvážení je vyloučeno. K tomu lze odkázat na mnohokrát citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, podle kterého *„Absolutní či neomezené správní uvážení v moderním právním státě neexistuje. Každé správní uvážení má své meze, vyplývající v první řadě z ústavních principů zákazu libovůle, principu rovnosti, zákazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality atd. Dodržení těchto mezí podléhá soudnímu přezkumu.“*

Podatelé namítají, že výše stručně shrnuté hmotněprávní zákonné podmínky pro prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí nejsou v daném případě splněny.

Podatelům nejsou známy a z žádosti SÚRAO nevyplývají žádné konkrétní věcné důvody, proč lhůta stanovená v předmětném rozhodnutí nebyla dostatečná k ukončení činnosti. Podatelé namítají, že lhůta dostatečná byla. Podatelům nejsou známy a z žádosti SÚRAO nevyplývají ani žádné konkrétní věcné „vážné důvody“ ve smyslu ust. § 101 písm. c) správního řádu. Podatelé namítají, že zde takové konkrétní věcné důvody nejsou.

Podatelům není známo žádné nezávislé komplexní hodnocení, zda předmětná činnost byla doposud vykonávána v souladu s rozhodnutím či nikoli. Vzhledem k absenci kontrolních pravomocí se podatelé nemohou v tomto směru ani plnohodnotně vyjádřit. Podatelé požadují, aby byl proveden právní audit dosavadního průběhu předmětné činnosti ve smyslu ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích, a aby byl zařazen mezi podklady rozhodnutí. Pak se teprve budou moci v tomto směru podrobněji věcně vyjádřit.

Pokud je podatelům známo, nekonaly se žádné kontroly a inspekce vztahující se k průzkumnému území a geologickým pracím v něm prováděným. Mělo by být tedy prověřeno, zda byly skutečně provedeny všechny geologické práce popsané v žádosti SÚRAO a zda při tom byly dodrženy podmínky dříve vydaného rozhodnutí.

Podatelům nejsou známy ani žádná konkrétní východiska a důvody správního uvážení o prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, co podatelé uvedli výše, jakož i v dalších svých předchozích podáních a vyjádřeních, je podle jejich názoru vyloučeno, aby řádně provedené správní uvážení mohlo dopadnout ve prospěch prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí.

Jak již uvedli v rámci bodu 2.1, podatelé namítají, že není dán veřejný zájem na průzkumu, čímž bylo porušeno ust. § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb. o geologických pracích, a ust. § 50 odst. 3 správního řádu. Vedle důvodů uvedených výše v bodě 2.1 potvrzuje oprávněnost této námitky podatelů i **vyjádření ministra průmyslu a obchodu Jana Mládky učiněné na tiskové konferenci dne 15. 7. 2016 za přítomnosti ředitele SÚRAO** (dále „vyjádření“). Ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek zadal Správě úložišť radioaktivních odpadů (SÚRAO), aby při dalších krocích ve výběru lokalit pro budoucí hlubinné úložiště vyhořelého jaderného paliva spolupracovala primárně s těmi dotčenými lokalitami, respektive obcemi, které jsou přístupny dialogu. Ministr *de facto* uznal argument podatelů, že geologický průzkum území v lokalitě, kde obce s vybudováním hlubinného úložiště radioaktivního odpadu nesouhlasí, je v rozporu s veřejnými zájmy. Ministr ve svém vyjádření **výslovně citoval předmětnou lokalitu Březový potok** jako jednu z pěti problematických lokalit, kde obce nesouhlasí s úložištěm radioaktivního odpadu a brání se správní žalobou, a opakovaně konstatoval, že ze strany ministerstva není zájem na tom, aby úložiště radioaktivního odpadu bylo budováno v lokalitách, kde k tomu není politická vůle ze strany obcí, a že proto **v těchto lokalitách není ekonomický a politický zájem na geologickém průzkumu.**

Obsah vyjádření ministra dokazuje, že v lokalitě Březový potok jiné veřejné zájmy, které podrobně popisuje vyjádření podatelů, a které byly před tím marně namítány, převyšují zájem na dalším průzkumu ve smyslu ust. § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb. o geologických pracích. Z vyjádření ministra plyne, že v případě průzkumných území, kde nebyl dán souhlas obcí, není a nebyl dán dostatečně vážný veřejný zájem na průzkumu, resp. že jej v těchto lokalitách převyšovaly a převyšují zájmy obcí na samosprávném rozvoji a zájem na hospodárném a efektivním nakládání s veřejnými prostředky.

Z obsahu vyjádření ministra taktéž vyplývá, že v předmětném rozhodnutí nebyla věnována náležitá pozornost identifikaci konkurujících veřejných zájmů a posuzování jejich vážnosti a vzájemného poměru.

Důkazy:

- Kopie tiskové zprávy MPO a SÚRAO ze dne 15. 7. 2016 „MPO a SÚRAO chtějí transparentnější a rychlejší postup ve výběru lokality pro budoucí výstavbu hlubinného úložiště vyhořelého jaderného paliva“, dostupné na <http://www.mpo.cz/dokument177652.html>
- Kopie článku ze dne 15. 7. 2016 na serveru iDNES "Z klání o jaderné úložiště vypadlo pět lokalit. Kvůli odporu veřejnosti", dostupného na http://ekonomika.idnes.cz/stat-vyradil-z-pet-lokalit-z-klani-o-hlubinne-uloziste-radioaktivniho-odpadu-1w9-/ekonomika.aspx?c=A160715_114231_ekonomika_ozr
- Kopie článku ze dne 15. 7. 2016 na serveru CT24 "Úložiště jaderného odpadu má vzniknout v Horce nebo na Kraví hoře", dostupného na <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/1847111-uloziste-jaderneho-odpadu-ma-vzniknout-v-horce-nebo-na-kravi-hore>

- Videozáznam z tiskové konferenci dne 15. 7. 2016 „Jan Mládek k problematice úložišť jaderného odpadu“ dostupný na youtube profilu „Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR“, <https://www.youtube.com/watch?v=gej15F-2Pis>

2.3 Námitky k samotné žádosti SÚRAO

V žádosti SÚRAO nejsou uvedeny relevantní konkrétní důvody, které by z hlediska hmotněprávního posouzení věci mohly být podkladem pro prodloužení platnosti předmětného rozhodnutí postupem dle ust. § 4a odst. 7 zákona o geologický pracích ve spojení s ust. § 101 písm. c) správního řádu.

Takovým důvodem nemůže být rozklad ve věci provedení geologicko průzkumných prací (viz kap. 4, str. 7 a kap. 1 na str. 12 žádosti). Veřejná soutěž na dodavatele geologických prací byla dle údajů SÚRAO vypsána v září 2014 (viz str. 12 žádosti). Tuto soutěž bylo údajně nutné zrušit z blíže nespecifikovaných procesních důvodů. Dle SÚRAO se jeden z uchazečů odvolal k ÚOHS a následně podal rozklad k předsedovi ÚOHS. Další popis událostí v žádosti SÚRAO vyznívá jako by vždy bylo rozhodnuto ve prospěch SÚRAO, ale faktem je, že předseda ÚOHS věc vrátil k prvoinstančnímu řízení (viz str. 12 žádosti: „*Předseda ÚOHS vrátil případ zpět k prvoinstančnímu projednání.*“), takže evidentně vše v pořádku nebylo. V žádosti SÚRAO ani v jejích přílohách a zdrojích nejsou tato procesní zdržení blíže popsána, nejsou uvedeny kopie příslušných podání, a nejsou blíže specifikována ani příslušná rozhodnutí ÚOHS. Nadto, podle všeho věc stále řeší ÚOHS a nebylo dosud rozhodnuto (podrobnější informace žádost SÚRAO neobsahuje).

Nejenom že tedy v žádosti SÚRAO není uveden konkrétní důvod zdržení předmětné povolené činnosti, ale navíc je zřejmé, že předmětná povolená činnost neprobíhala v souladu se zákonem a předmětným rozhodnutím, a že muselo dojít k nějakému pochybení, protože jinak by se věcí nezabýval ÚOHS a nevracel by věc k prvoinstančnímu projednání. Je zřejmé, že odpovědnost za zdržení leží na straně SÚRAO, a za takových okolností nelze tvrdit, že lhůta k ukončení činnosti, stanovená v předmětném rozhodnutí, nebyla dostatečná.

Výběrové řízení za účelem ověření vybraných geologických a strukturních prvků v PÚZZK bylo dle údajů SÚRAO vypsáno koncem srpna a v první polovině září roku 2016 (viz str. 8 žádosti SÚRAO). Podle podatelů se jedná pouze o zástupný důvod, avšak skutečným důvodem bylo zpoždění na straně SÚRAO. Povolená činnost tedy neprobíhala tak jak měla. Odpovědnost za nedodržení lhůty stanovené v předmětném rozhodnutí leží na straně SÚRAO, a za takových okolností nelze tvrdit, že lhůta k ukončení činnosti, stanovená v předmětném rozhodnutí, nebyla dostatečná.

Z popisu realizovaných geologických prací v období 2015-2016 vyplývá, že řada z nich byla při zadávání zakázky a uzavírání smluv s dodavatelem naplánována po lhůtě platnosti předmětného rozhodnutí. To znamená, že bylo již dopředu naplánováno, že termín, který si ostatně navrhla sama SÚRAO, nebude dodržen.

V části žádosti popisující provedené práce a současný stav na str. 8 žádosti SÚRAO je uvedeno, že v režimu podlimitních zakázek byla zadána veřejná zakázka *Morfostrukturní analýza širšího okolí průzkumných území pomocí DPZ*, a že řešení této zakázky je plánováno na podzim 2016 až jaro 2017. Chybí zde jakýkoli konkrétní vážný důvod pro toto zdržení. Je evidentní, že s překročením doby platnosti předmětného rozhodnutí bylo dopředu počítáno, a že toto zdržení nemá nic společného s nedořešeným rozkladem. Odpovědnost za nedodržení stanovené lhůty leží na SÚRAO.

Podobně řešení dílčí otázky *Petrofyzikální a inženýrsko-geologické vlastnosti potenciálních hostitelských hornin*, dle popisu části žádosti popisující provedené práce a současný stav, má být ukončeno až v březnu 2017 (viz str. 9 žádosti SÚRAO). I zde chybí jakýkoli konkrétní vážný důvod pro zdržení, a i zde je zřejmé, že odpovědnost za nedodržení stanovené lhůty leží na samotné SÚRAO.

Rovněž ohledně otázky *Reprocessing archivních geofyzikálních dat* je v části žádosti popisující provedené práce a současný stav uvedeno, že geofyzikální data budou reinterpretována do srpna 2017 (viz str. 9 žádosti). I v tomto případě bylo zdržení již předem naplánováno a chybí zde tedy jakýkoli relevantní důvod pro postup dle ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích ve spojení s ust. § 101 písm. c) správního řádu. Deklarovaný důvod „*Nové interpretační postupy a softwarové možnosti*“ je zcela neurčitý a nemůže formálně ani materiálně obstát. Také v tomto případě je zřejmé, že odpovědnost za nedodržení stanovené lhůty leží na samotné SÚRAO.

V kap. 2 na str. 13 žádosti SÚRAO je uvedeno, že rozsah geologických prací plánovaný na období 2017-2018 je shodný s činnostmi, pro které bylo vydáno původní rozhodnutí o stanovení PÚZZZK Březový potok, a které nebyly zrealizovány v letech 2015-2016 údajně z důvodů, které mají být popsány „v části 1, kap. 4“. Jak ale bylo rozebráno výše, „v části 1, kap. 4“ žádosti, se žádné konkrétní objektivní relevantní důvody zdržení nenachází.

Nadto, podatelům jsou známy texty dalších žádostí SÚRAO o prodloužení platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumných území, které podala v ostatních vytipovaných lokalitách. Důvody jsou v těchto dalších žádostech formulovány naprosto shodně jako u lokality Březový potok. Již tato skutečnost sama o sobě dokládá, že zde chybí jakýkoli konkrétní objektivní důvod nedodržení lhůty platnosti předmětného rozhodnutí, který by konkrétně souvisel s povolenou činností v průzkumném území Březový potok. Obecné proklamace, které SÚRAO paušálně zkopírovala do všech podaných žádostí, nemohou odůvodňovat prodloužení doby platnosti rozhodnutí o stanovení průzkumného území Březový potok.

Podatelé namítají, že skutečnosti, které SÚRAO v žádosti uvádí, nijak neodůvodňují, proč nebyla dodržena lhůta určená v předmětném rozhodnutí. Argumenty SÚRAO pouze osvětlují, proč má SÚRAO zájem na dalším prodlužování platnosti, avšak vůbec nesměřují k doložení zákonem předepsaných věcných podmínek pro prodloužení, jak je předepisuje ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických pracích. Argumentace SÚRAO se obsahově zcela míjí s normativním obsahem ust. § 4a odst. 7 zákona o geologických

pracích. Zákon sice nezakazuje, aby SÚRAO v textu žádosti široce osvětlovala své subjektivní důvody pro podání žádosti, avšak MŽP je při posuzování žádosti vázáno zákonnými podmínkami a bez jejich naplnění pro daný konkrétní případ by bylo vyhovění takové žádosti svévolí.

Nadto, skutečnosti, které SÚRAO uvádí, jsou účelově zkreslené. SÚRAO uvádí potřebu dodržet milníky Aktualizace koncepce nakládání s RAO a VJP (viz kap I./3 a II./1 žádosti) a odkazuje tak na neplatný dokument. Tato koncepce ještě nebyla vládou schválena, protože neproběhl proces posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona 100/2001 Sb. Považovat koncepci za schválenou by bylo v rozporu se zákonem. SÚRAO se pokouší účelově navodit dojem, že neprodloužení platnosti průzkumného území může znamenat nedodržení milníků koncepce, a v tom případě by musely být hledány alternativy pro uložení RAO a VJP. Skutečným důvodem, proč se SÚRAO nedaří postoupit ve výběru lokalit je její častá změna strategie, jak lokality vybírat. Ale i takové zpoždění v počáteční fázi ještě neznamená ohrožení klíčového termínu, tedy zahájení provozu hlubinného úložiště v roce 2065, protože pohled na harmonogram ukazuje dobré časové rezervy po roce 2025, kdy má dojít k výběru finální lokality. Pokud SÚRAO uvádí, že v případě nedodržení harmonogramu (myšleno milníků návrhu koncepce) dojde tak k nesouladu při plnění aktualizované Státní energetické koncepce, dále pak s Národním akčním plánem rozvoje jaderné energetiky v ČR a na mezinárodní úrovni se Společnou úmluvou o bezpečnosti nakládání s RAO a VJP, měla by doložit, v čem konkrétně by takový nesoulad měl nastat a jak toto souvisí s žádostí o prodloužení platnosti průzkumného území. SÚRAO také tvrdí, že Státní energetická koncepce předpokládá optimalizaci provozu stávajících jaderných elektráren a jejich provoz po dobu cca 60 let. Skutečnost je taková, že jde jen o úvahu, neboť energetická koncepce ukládá „Vytvořit podmínky pro prodloužení životnosti elektrárny Dukovany na 50 let a bude-li to možné, až na 60 let (s ohledem na technologie, bezpečnost, ekonomiku a pravidla EU).“ I v případě JETE hovoří o 50-60 letech. S ohledem na zpřísňující se bezpečnostní požadavky se již prodloužení na 50 let provozu jeví jako vrchol možného. Opět ale není konkretizována souvislost s podanou žádostí, a jak tyto skutečnosti odůvodňují nedodržení původně určené lhůty.

Žádost SÚRAO je formulována jako žádost o prodloužení doby platnosti PÚZZK Březový potok o 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o prodloužení. Jak už bylo podrobně vysvětleno, takovému požadavku vyhovět nelze, neboť předmětné rozhodnutí již pozbylo platnosti, a navíc není zřejmé, od jakého okamžiku by se nová doba 24 měsíců počítala, a tak není ani zřejmé, kdy by končila. V neposlední řadě v žádosti SÚRAO absentuje jakékoli konkrétní zdůvodnění potřebnosti nové lhůty 24 měsíců. Kromě toho, že v žádosti SÚRAO nejsou uvedeny relevantní důvody, proč vůbec stanovovat novou lhůtu, tak z žádosti není ani zřejmé, proč by nová lhůta měla mít délku zrovna 24 měsíců.

Žádost SÚRAO odkazuje na celou řadu dokumentů, které nejsou součástí spisu. Například „Směrnice SÚRAO S.36 Příprava hlubinného úložiště, Pospíšková I. A Dostál V. (2016)“. Podatelé požadují doplnění všech podkladů žádosti do spisu a poskytnutí přiměřeného času k prostudování a vyjádření.

Podatelé namítají, že podkladem žádosti jsou i neveřejné dokumenty, které SÚRAO odmítá poskytnout podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (viz příložené rozhodnutí SÚRAO ze dne 17. 1. 2017, č. j. SÚRAO-2017-0030_001) o odmítnutí žádosti o informace ohledně „Směrnice SÚRAO S.36 Příprava hlubinného úložiště, Pospíšková I. A Dostál V.). Žádost SÚRAO je tedy zcela netransparentním aktem zpoza kabinetního charakteru, ke kterému se nelze plnoprávně vyjádřit, a tato vada se následně přenáší i do předmětného řízení.

V neposlední řadě, přímo ze samotné žádosti SÚRAO navíc vyplývají konkrétní skutečnosti, které by měly vést k jejímu věcnému zamítnutí. Ze samotné žádosti SÚRAO přímo vyplývá, že lokalita Březový potok není pro daný záměr vhodná z hlediska střetů zájmů v území (viz bod 4.1, str. 7 až 8 žádosti). V žádosti je výslovně uveden závěr, že „Lze konstatovat, že průzkumné území Březový potok se z hlediska střetů zájmů jeví jako nepříznivé“ (str. 7 až 8 žádosti). Tento závěr samotné SÚRAO jasně dokládá oprávněnost výše uvedené argumentace podatelů stran nedostatečného veřejného zájmu a podatelé za těchto okolností nevidí důvod pro další prodlužování platnosti předmětného rozhodnutí. V kap. 5 na str. 10 žádosti je podrobně rozebrán postoj podatelů, ze kterého vyplývá jasně deklarovaný konstantní odpor k předmětnému záměru. Některé obce mají zájem spolupracovat na tvorbě legislativy, tato ochota ke spolupráci se však týká pouze budoucí právní úpravy a nikoli aktuálního stavu.

Důkaz:

- *kopie odmítnutí žádosti o informace ze dne 17. 1. 2017 ohledně „Směrnice SÚRAO S.36 Příprava hlubinného úložiště, Pospíšková I. A Dostál V.*

III.

Podatelé nesouhlasí, aby doba platnosti předmětného rozhodnutí byla prodloužena. Takový postup by byl v dané věci nesprávný a nezákonný. Rozhodnutí, kterým by byla prodloužena doba platnosti předmětného rozhodnutí by bylo nesprávné a nezákonné, event. nicotné. Podatelé proto navrhují, aby předmětné řízení bylo zastaveno a žádost odložena či zamítnuta.

obec Kvášňovice
obec Olšany
obec Chanovice
obec Maňovice
obec Pačejov
obec Velký Bor
město Horažďovice

Přílohy:

- plné moci
- dále dle textu